

γραφὴν, κατὰ τὸν ἐγχώριον τρόπον. Ἄλλοι δύο ἐκ τῶν παπύρων ἀνάγονται εἰς τὴν δευτέραν ἑκατονταετηρίδα ἀπ. Χριστ. οἱ δὲ λοιποὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν πέμπτην, ἢ ἀργότερα.

Χάριν περιεργείας ὑποσυνάπτομεν ἐνταῦθα τὰς κυριώτερας βιβλιοθήκας, ἐνθα εὐρίσκονται αἱ ἀρισταὶ συλλογαί τῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων. — Εἰς Ἰταλίαν. Ἡ ἐν Νεαπόλει βασιλικὴ βιβλιοθήκη, καὶ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἀ. Αὐγουστίνου· ἡ ἐν Τουρίνῳ βασιλικὴ βιβλιοθήκη· ἡ ἐν Ῥώμῃ Βατικανὴ βιβλιοθήκη καὶ ἄλλαι τινὲς ἰδιωτικαί· ἡ ἐν Βενετίᾳ τοῦ Ἀ. Μάρκου καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἰδιωτικαὶ συλλογαί· ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ βιβλιοθήκη τῶν Μεδίκων περιέχουσα μίαν ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων συλλογῶν τῶν χειρογράφων· ἡ ἐν Μεδιολάνοις Ἀμβροσιανὴ βιβλιοθήκη. — Εἰς Ἰσπανίαν. Ἡ Ἐσκουριαλινὴ βιβλιοθήκη. — Εἰς Γαλλίαν. Ἡ ἐν Παρισίοις βασιλικὴ βιβλιοθήκη περιέχουσα πολλὰ τῶν χειρογράφων ἅτινα πρότερον ἀνήκον εἰς ἄλλας βιβλιοθήκας. — Εἰς Ἀγγλίαν. Αἱ εἰς Καμβρίαν βιβλιοθήκαι· ἡ ἐν Ὁξφόρδῳ Βολδεϊὰ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ ἐν Λονδίνῳ Βριτανικὸν Μουσεῖον. — Εἰς Γερμανίαν. Ἡ ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικὴ βιβλιοθήκη· ἡ ἐν Μονάχῳ τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας· ἡ ἐν Λειψίᾳ βιβλιοθήκη τῆς Συγκλήτου· αἱ βιβλιοθήκαι τῶν Δουκῶν τοῦ Βεῖμάρου καὶ Οὐολφενβούττελ· ἡ ἐν Δρέσδῃ τοῦ βασιλέως τῆς Σαξωνίας. Εἰς Προυσίαν. Ἡ ἐν Βερολίνῳ βασιλικὴ βιβλιοθήκη. — Εἰς Δανίαν. Ἡ ἐν Κοπεγχάγῃ βασιλικὴ βιβλιοθήκη. — Εἰς Ὁλλανδίαν. Ἡ εἰς Λεϋδένῳ βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου. — Εἰς Ῥωσσίαν. Ἡ ἐν Μόσχᾳ βιβλιοθήκη τῆς Συνόδου.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α'ρ.θρ. η'.

—0—

ΝΥΚΤΕΡΙΔΕΣ.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν Τετραχείρων λεγομένων Μαστοφόρων ἀνάγονται καὶ αἱ Νυκτερίδες. Ἐκ πρώτης προσόψεως τὰ ἀξιοπερίεργα ταῦτα ζῶα φαίνονται ὅτι ἐπέχουσι τὸν μεταξὺ τῶν τετραπόδων καὶ πτηνῶν τόπον· δὲν ὑψοῦνται ὁμῶς εἰς τὸν ἀέρα, εἰμὴ διὰ τῆς ἐκτεινομένης περὶ τὸ σῶμα αὐτῶν μεμβράνης.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς Νυκτερίδος διεγείρει τῶντι τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ὅσῃ τῶν ἐμπροσθεν αὐτῆς ποδῶν εἶναι ἄρκετὰ μακρὰ, καὶ συνέχονται μετὰ πλατείας τινὸς μεμβράνης ἥτις δύναται νὰ περιμαζευθῇ εἰς ἀπείρους πτυχὰς, ὅταν τὸ ζῶον θέλῃ ν' ἀναπαυθῇ, καὶ νὰ ἐπεκτανθῇ μεγάλως, ὅταν ᾖ ἀνάγκη νὰ πετάξῃ. Ἡ πτῖσις ὅμως τῆς Νυκτερίδος εἶναι ἄτακτος καὶ κοπιαστικῇ, καὶ πολλάκις συμβαίνει νὰ διακόπτηται καὶ ἀπὸ τὸ μικρότερον πρόσκομμα. Εἶναι δὲ καὶ ζωτόκος, ὡς τὰ λοιπὰ Μαστοφόρα, καὶ γεννᾷ ἐν καὶ δύο (τὸ θέρος), ἔχουσα καὶ τακτικὰ κατμήνια. Φαίνονται δὲ αἱ Νυκτερίδες περὶ τὸ θέρος, καὶ ἵπτανται εἰς τὸ σκότος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Τὸν χειμῶνα δὲ σύρονται εἰς θερμὰ καὶ σκιώδη μέρη, μένουσαι μέχρι τῆς ἀνοιξέως εἰς ληθαργικὴν κατάστασιν, (αἰμωδιασμέναι) ἄνευ τροφῆς, καὶ αἱ μὲν ἐξ αὐτῶν κρεμῶνται εἰς τι μέρος (εἰς σπήλαια, εἰς δένδρα, κτλ.) μὲ τοὺς πόδας εἰς τὰ ἄνω, καὶ τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ κάτω, αἱ δὲ προσκολλῶνται εἰς τοὺς τοίχους, ἅλλαι δὲ τελευταῖον ἐμβαίνουνουσιν εἰς τὰς τρύπας. Τρέφονται δ' αἱ Νυκτερίδες μὲ κώνωπας, νυκτερινὰς πεταλούδας, ζῳῦφια κτλ. Τρώγουσι δὲ καὶ κρέας, καὶ κοιμῶνται τὸν πλειότερον καιρὸν τῆς ζωῆς των.

Τὰ εἶδη τῶν Νυκτερίδων εἶναι πάμπολλα, καὶ ἡ μεγαλητέρα αὐτῶν διαφορὰ ὑπάρχει εἰς τὰ ὦτα καὶ τὴν ῥίνα, ἐξ ὧν καὶ διαφόρους ὀνομασίας λαμβάνουσιν. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν, εἰς Μαδαγασκάρ καὶ ἄλλας νήσους, καὶ εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἀσίαν εὐρίσκονται χονδρόταται Νυκτερίδες ὡς κόρακες, αἵτινες καὶ προσβάλλουσι κατὰ τῶν ἀνθρώπων ριπτόμεναι καὶ τὴν ἡμέραν ἀκόμη εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ δαγκάνουσιν αὐτοὺς σκληρότατα. Θανατόνουσι δὲ καὶ τὰ μικρὰ κτήνη καὶ τὰ πουλῖα· διὸ καὶ Ἰπτάμενοι Κύνες προσεκλήθησαν. Καὶ οἱ λεγόμενοι δὲ Ἰπτάμενοι Γάτοι πρέπει νὰ ᾖ εἶδη Νυκτερίδων. Δύνανται δὲ νὰ ἡμερεθῶσι κατὰ τὰ ζῶα ταῦτα καὶ

Χουάϊτ λέγει ὅτι ἴδε Νυκτερίδα λαμβάνουσιν τὰς μυίας ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν. Πολλοὶ δὲ διὰ πείρας βεβαιοῦσιν ὅτι εἶδη τινὰ αὐτῶν ἔχουσιν ἰδιαιτέραν νόησιν, ὥστε, ἂν στερηθῶσι τῆς ὁράσεως, ν' ἀποφεύγωσιν οἷονδ' ἥποτε πρόσκομμα.

Τὸ ἀξιοσημειότερον εἶδος Νυκτερίδος εἶναι εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ λεγόμενον Βαμπύρ, διὰ τὴν ὑπερβολικὴν τοῦ δίσφιν εἰς τὸ αἷμα. Προσκολλᾶται δὲ αὕτη εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα ἐνῶ κοιμῶνται, καὶ τοσοῦτον πιπιλίζει τὸ αἷμα αὐτῶν, ὥστε συνεπιφέρει ἀμέσως τὸν θάνατον. Αἱ Νυκτερίδες δ' αὗται κατηράνισαν καὶ ἅπαντα τὰ περὶ τὸν Ἀμαζόνα ποταμὸν κτήνη ἅτινα ἐπίτηδες εἶχον μετακορίσειν ἐκεῖσε πρὸς αὕξησιν τοῦ γένους των. Ἴσως δὲ ἐκ τῶν ζώων τούτων συνέλαβον καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν περὶ τῶν μυθολογουμένων Ἀρπυιῶν ἰδέαν, περὶ ὧν καὶ ἐλέγετο ὅτι εἶχον ὑπερβολικὴν πείναν. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα δὲν δαγκάνουσι μὲ ὀρμὴν, διότι τότε ἠδύναντο νὰ ἐξυπνίσωσιν οἱ ἀνθρώποι, ἀλλὰ διὰ τῆς γλώσσης των (ἥτις τραχεῖα οὖσα ἔχει λεπτοτάτας τινὰς ἀκμὰς εἰς εἶδος τριαίνης) ἀνοίγουσιν ἐλαφρῶς τοὺς πόρους τοῦ δέρματος, καὶ οὕτω πιπιλίζουν ἀνεπαίσθητως τὸ αἷμα. Μετεκορίσθησαν δὲ τινὰ ἐκ τῶν ζώων τούτων εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ζήσωσιν αὐτοῦ. Οἱ Ἰνδοὶ τρώγουσιν αὐτάς, καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ κρέας των εἶναι ἀξιόλογον.

Λέγεται ὅτι εἰς πολλὰ μέρη εἶδη τινὰ ἐκ τῶν ζώων τούτων κρεμῶνται πολλάκις τὸ ἐν ἐκ τοῦ ἄλλου, εἰς εἶδος βότρυος, καὶ ὁ κ. Φώρστερ βεβαιοῖ ὅτι εἶδε πεντακοσίας τοῦλάχιστον Νυκτερίδας ἐπὶ τινος δένδρου κρεμαμένας, τὴν μίαν ἐκ τῆς ἄλλης, διὰ τῶν ἐμπροσθεν ἢ διὰ τῶν ὀπισθεν ποδῶν.

Ὁ Ναύαρχος Στεδμάν ἀναφέρει ὅτι κοιμώμενος ποτὲ εἰς ὑπαιθρον μέρος, εἰς Σουρινάμ, προσεβλήθη ὑπὸ τινος Νυκτερίδος. Ἐξυπνήσας, λέγει, τὸ πρωτὶ περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας, ἐταράχθη μεγάλως ἰδὼν ὅτι

ἦτο κυλισμένος εἰς πηγμένον αἷμα, χωρὶς νὰ αἰσθάνηται οὐδένα πόνον, πάρεξ μικρᾶς τινὸς ἀτονίας. Ἐγερθεὶς, ἔτρεξεν ἀμέσως εἰς τὸν χειρουργόν, ὅλος κεχριμένος μὲ τὸ αἷμα. Ἀφοῦ δ' ἔβαλεν ὀλίγον ταμβάκον εἰς τὴν φαινομένην μικρὰν τρύπαν, καὶ ἔπλυνε τὸ αἷμα καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπον καὶ ἀπὸ τὰ φορέματά του, ἐζήτησε καὶ τὸ μέρος ὅπου ἐκοιμᾶτο, καὶ ἐκ τῶν πολλῶν σωρῶν τοῦ πηγμένου αἵματος, ὁ χειρουργὸς ἔκρινεν ὅτι ἔχασε τοῦλάχιστον δώδεκα ἕως δέκα πέντε οὐγγίας αἵματος.— Ὁ Σταδμάν προσθέτει ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα γνωρίζοντα δι' αὐτοματισμοῦ ὅτι ὁ ἄνθρωπος κεῖται εἰς βαθὺν ὕπνον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἵπτανται περὶ τὸν πόδα αὐτοῦ, καὶ ἐνόσω μὲ τὰ πτερὰ των κάμνουσιν ἀέρα εἰς αὐτὸν, θαγκάνουσι τὴν ἄκραν τοῦ μεγάλου δακτύλου· πλήν τοσοῦτον ὀλίγον, ὥστε μόλις νὰ φαίνεται, τὸ ὅποῖον καὶ δὲν προξενεῖ σχεδὸν οὐδένα πόνον. Διὰ τῆς τρύπας δὲ ταύτης αἱ Νυκτερίδες ἀρχίζουν νὰ ροφῶσι τὸ αἷμα ἐλαφρῶς, ἐξακολουθοῦσαι νὰ ἐξεμῶσι τὸ ὅποῖον ἐπιπίλιναν, καὶ πάλιν νὰ πιπιλίζωσιν ἄλλο, ἕως οὗ μόλις νὰ δύνανται νὰ πετῶσιν. Εἶδη δὲ τινὰ αὐτῶν θαγκάνουσι πρὸ πάντων εἰς τὰ ὦτα, καὶ πάντοτε εἰς μέρη ὅθεν τὸ αἷμα δύναται νὰ ρεύσῃ εὐκολώτερον.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

—0—

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ἢ ΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑΙ. Καθόσον ἡ πασίγνωστος περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης Ἐκατονταετηρίδος ἐπανάστασις τῆς Γαλλίας προώδευεν οὐσιωδῶς, πᾶν αἶσθημα πολιτισμοῦ ὤφειλε νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὴν πρῶην ἐναμβρυνομένην εἰς τὰ φῶτά της χώραν, καὶ ἡ παιδεία καὶ αἱ ἐπιστῆμαι νὰ ἐξορισθῶσιν ὀλοτελῶς ἀπ' αὐτῆς. Ὅθεν καὶ διὰ ψηφίσματος τῶν 1793 κατηργήθησαν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ